

til at spørge mig selv om, hvorvidt det virkelig var muligt, at Ministeriet kunde have svaret, saaledes som stet er i det Aftstykke, som omtales her til Dplysning. Jeg henvendte mig derfor i Bureauet for at faae Udvalgets Skrivelse og Ministeriets Svar, men man meddelte mig, at der Intet var passeret gennem Bureauet. Jeg har i Dag tilladt mig at søge Underretning hos den ærede Kultusminister om, hvorvidt man da havde henvendt sig til ham personlig. Det er heller ikke stet. Jeg kan paa Grund heraf ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det at indføre i officielle Aftstykker Dplysninger, som ere hentede ad anden Bet end gennem Ministeriet, det er i Strid med al tidligere og — som jeg tror — god Praxis. Man har anset det for rigtig, at, naar der ønskes Dplysninger vedrørende en under Administrationen hørende Sag, bør disse Dplysninger hentes fra Ministeriet, baade fordi Ministeren er den, der bærer Ansvaret og derfor har Ret til at fordrø, at man henvender sig til ham, naar man vil have Dplysninger, og fordi man jo ogsaa deri har Garanti for, at de Dplysninger, man modtager, ere rigtige. Dette er ikke stet ved denne Leilighed, og det er derved ogsaa hændet, at de Dplysninger, som her findes, ikke ere, hvad de skulde være. Der siges for det Første, at Theatrets Hovedbog som sædvanlig har været tilstillet Statsrevisionen. Med Hensyn dertil vil jeg bemærke, at Theatrets Regnskab staa paa en ganske eiendommelig Maade over for Finantsloven, og at Budgettets Enkeltsteder ikke voteres paa Finantsloven. Deraf følger, at Regnskabet ikke paa sædvanlig Maade vedkommer Statsrevisionen, og deraf følger igjen, at det heller ikke sendes til Statsrevisionen; vil denne have nogen Underretning fra Theatrets Hovedbog, kan den selvfølgelig begjære den og vil da faae den, men Hovedbogen fremsendes ikke til Statsrevisionen som Statsregnskab. I dette Dilemma har Statsrevisionen f. Ex. til Behandling Regnskabet for 1873—74, men den har ikke modtaget Theatrets Hovedbog og vil ikke faae den, hvis den ikke begjærer samme til Dplysning. Dette er imidlertid et underordnet Spørgsmaal. Men der gjøres her en Adskillelse mellem det egentlige Regnskab, som overgives til administrativ Revision, og Regnskabsoversigter, som sendes til Statsrevisionen, i hvilke man nok kunde udelade Renterne. Det er en aldeles uholdbar Adskillelse. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad man forstaaer ved Regnskabsoversigter. Naar et Finantsaar er afsluttet, sender hvert Ministerium en Regnskabsoversigt til Finantsministeriet, Finantsministeriet

sammenstiller disse Regnskabsoversigter i Almindelighed, endog saa i noget forfattet Form, og Sammensætningen deraf er det, som er omdelt trykt til de Herrer under Titlen Statsregnskab. Man vil altsaa se, at den Adskillelse, som her er gjort mellem Regnskabsoversigt og Statsregnskab, er aldeles uholdbar, thi Statsregnskabet er en Sammenstilling af Regnskabsoversigter. Deraf følger ogsaa, at, dersom et Ministerium eller en Regnskabsfører under et Ministerium har begaaet en Feil i Regnskabsoversigten, gaar denne Feil over i Statsregnskabet; er det en Indtægt, som mangler i Oversigten, kommer Indtægten ogsaa til at mangle i Statsregnskabet; men saa kommer Ministeriet i uløselig Konflikt med Statsrevisionen, thi for den indeholder Grundloven kun een Bestemmelse med Hensyn til Indtægterne, og det er den, at Statsrevisionen skal paase, at alle Statsindtægter optages i Statsregnskabet. Dette er ikke stet med Hensyn til Theatrets Regnskab i det Regnskabsaar, vi her have for os; der opføres til Slutningen Theatrets Kapitalkonto med 84,000 Rd. i kongelige Obligationer og 43,067 Rd. 94½ ø i Kontanter, men der mangler en Sum af 3 til 4,000 Rd. Er man da nu berettiget til at stole paa, at den Sum er indgaaet, som staa i Statsregnskabet? Det maa den være, der kan ikke være Tvivl derom; men Enhver, der søger til Statsregnskabet, maa være berettiget til at fordrø, at han der faar en fuldkommen paalidelig Fremstilling af, hvorledes de Forhold ere, som vedrøre Statsregnskabet. Hvad Følgen kan blive, naar dette ikke er Tilfældet, kan man ogsaa se i det givne Tilfælde. Under Behandlingen af Finantsloven for det nu løbende Finantsaar besluttede Folkethinget ved 2den Behandling at optage Theatrets Kapitalkonto i Finantsloven, og det optog da de to Summer, som jeg omtalte, efter Statsregnskabet; men der mangler mellem 3 og 4,000 Rd. Jeg tror ikke, at jeg behøver at sige Mere for at oplyse, at den Adskillelse, som her er gjort, ikke kan fastholdes, og at det at udelade i Regnskabsoversigter Noget, der da ogsaa kommer til at mangle i Statsregnskabet, er aldeles utilladeligt; det er en grov Feil, naar det sker. — Jeg skal kun ganske løselig berøre det næste Punkt, som vedrører de faste Lønninger under Theatret, med Hensyn til hvilket Udvalget siger, at det ikke kan antage, at Statsrevisionen har set rigtig, naar den har ment, at der manglede 200 Rd. paa Kontoen, og som Begrundelse anfører, at den Sum, som opføres i Finantslovsforslaget, er den samme, som er gaaet over i Finantsloven. Men det er aaben-